

متن پرسش

سلام خدمت استاد گرانقدر: زیارت هایتان مورد قبول درگاه حق ان شاءالله. استاد بنده در یکی از استان های محروم زندگی می کنم و به صورت حق التدریس در دانشگاه ها و دبیرستان های شهرم کار می کنم. این ترم با خواهش یکی از دوستان که مسئولیتی در دانشگاهی خارج از شهر خودمان دارد به آنجا رفتم و هفته ای یک روز را در آنجا به سر می برم. خوب این مسئله باعث شده مشغله ام زیاد شود و کمتر به سیر مطالعاتی و کارهای شخصی خودم برسم. از طرفی با خواهش ها و اصرار دانشجویان آنجا مواجه شدم برای اینکه ترم های بعد هم آنجا باشم. با توجه به محرومیت هایی که آنجا می بینم آیا وظیفه ای دارم برای خدمت در آنجا؟ البته اگر بشود اسمش را خدمت گذاشت. بنده تدریس در رشته برق را صرفا علاقه ی شخصی ام می دانم و نمی توانم رابطه ای با خدمت برایش پیدا کنم. آن هم در منطقه ای که از لحاظ صنعتی فوق العاده محروم اند و اکثریت مردمش کاری جز قاچاق سوخت ندارند! و دانشگاه فقط فارغ التحصیل بیکار وارد جامعه می کند. خدمت را کار شما اساتیدی می دانم که با روح و روان دانشجو سر و کار دارید. البته برای خودم توجیهاتی می آورم ولی هیچ کدام بنده را قانع نمی کند. استاد نظر شما چیست؟ با این مسئله چه برخوردی داشته باشم؟ بنده شما را مانند پدر دلسوز خودم می دانم، حتی اگر بگویید به عنوان یک خانم نیازی به تدریس نیست می گویم: چشم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بسیار خوب است اگر بتوانید با آموزش های فنی که به جوانان می دهید، آن ها را به زندگی امیدوار کنید و از هزاران دام که جلوی آن ها پهن شده نجاتشان دهید. موفق باشید